

Агатона, Агамфа, Марка, и дрѣгыго Аменіа и Марка, Драгонтіа, Аделфіа, Атинодора, и пресвитери-тѣ. Іеракса и Діоскора, кои-то толкосзгы ѱзловѣвахз сз мѣкы, шото глѣдахз едни, по пѣтѣ а дрѣгы въз заточеніе-то си да ѱмрѣтѣ. А на вѣчно заточеніе осѣдихз повече отѣ тридесатѣ Епископи; зашо-то тѣхна-та грыжа бѣше сѣще като на Ахава, кой-то искаше, ако бѣше въз-можно, да сѣ дигне и да истреки истинѣ-тѣ отѣ свѣта. Тѣзи е написал самѣ си Св. Атанасій въз вѣмѣ-то кога е бѣгалѣ, а дрѣго ще научимѣ отѣ слѣдних-тѣ повѣсть:

Царь Константіѣ, слѣдѣ смѣрть-тѣ на крата си царѣ Константа, като повѣди Магнентіа, ваадаше възтокѣ и западѣ. Той, както на възтокѣ, тѣй и на западѣ, подкрѣпаше Аріанскѣ-тѣ ересь, и трѣдаше сѣ сѣкакѣ дано приклони западны-тѣ Епископы, кого сз страхѣ, кого сз ласкателства, кого сз дарове за да пріймѣтѣ Аріанскѣ-тѣ догмѣ и да вѣдѣтѣ окѣнници на тѣхно-то зловѣріе; той заповѣда да стане сѣборѣ въз Медіоланѣ града Италіанскый, дѣ-то да сѣ изхвѣрли Св. Атанасѣ, сѣ надѣж-